

Maj, gav heller ikke den Bemyndigelse, som den danske Gesandt i Paris har benyttet. Jeg vil sige her, at naar man gennem hele denne Sags Udvikling har talt paa det danske Folks Vegne, maa jeg bestride, at der siden den 12. Maj har foreligget nogen som helst Ret til at tale paa det danske Folks Vegne. Naar har det danske Folk faaet Lov til at udtale sig om den Sag? Det er Rigsdag og Regering, der har talt. En Tid stod de politiske Partier enige i det sønderjyske Spørgsmaal, i den sidste Tid har de ikke gjort det. Betyder det da slet intet, at af Rigsdagens fire Partier er de to i dette Øjeblik ikke enige med Regeringen? Bag de to Partier, der ikke mere er enige med Regeringen, staar Halvdelen af det danske Vælgerfolk. (*Stemmer: Nej!*). Jo, og jeg vover at paastaa, at hvis de danske Vælgere i dette Øjeblik blev spurgt om denne Sag, var Flertallet imod Regeringen. (*Stemmer: Nej!*). Jo.

Formanden: Jeg maa bede baade de ærede Medlemmer og Tilhørerne forholde sig rolige.

Abrahamsen: Den højtærede Statsminister kan sige nej, men for at hans Ord skulde gælde noget, skulde han og den Regering, han er Chef for, have gjort, hvad de kunde, for at spørge de danske Vælgere, men det har de med Flid undgaaet. (*Statsministeren* [Zahle]: Nej!). Jo, der har foreligget Tilfælde, hvor det kunde være sket, men de Herrer sørgede for, at der ikke kom noget ud af det.

Maa jeg til sidst sige, at det Krav, der er stillet fra vort Partis Side om at faa Notevekslingen mellem Udenrigsministeriet og den danske Gesandt i Paris offentliggjort, hvilket den højtærede Udenrigsminister har afslaaet (*Udenrigsministeren* [Scavenius]: Jeg har offentliggjort den her i Dag). Det var ikke hele Notevekslingen. . . . (*Udenrigsministeren*: Det er den hele undtagen nogle Breve, som ikke kan offentliggøres!) Jeg ved ikke, hvorfor en Korrespondance ikke kan offentliggøres; der findes neppe i den noget, som kan saare nogen fremmed Magt. (*Udenrigsministeren*: Det kan det ærede Medlem ikke bedømme!) Jo, det tror jeg nok, jeg er i Stand til at bedømme. Derfor siger jeg: Hvis Regeringens Handlemaade i denne Sag skal tages saa alvorligt, som Regeringen ønsker, maa vi saa blot faa alle Papirerne paa Bordet. Jeg synes, at det er et rimeligt Krav, for det skulde nødig senere gaa saaledes i

denne Sag, som det gik i den vestindiske, hvor Ministeriet og den højtærede Udenrigsminister for at faa Oppositionen til at bøje sig begyndte med at erklære, at vi var under et Tryk fra amerikansk Side, noget, der senere blev til et venskabeligt Tryk, og som nu er endt med at blive til slet intet Tryk. Jeg vil meget anmode om, at de Forhandlinger, der nu kommer til at foregaa, kommer til at foregaa i fuldt Dagslys i Modsætning til, hvad der hidtil er sket. (Stærk Meningskamp mellem Medlemmer og paa Tilhørerpladserne).

Formanden: Hvis Tilhørerne ikke kan undlade at give Bifald eller Mishag til Kende, bliver vi nødt til at lade Tilhørerpladserne rømme. Tilhørerne er Gæster her i Rigsdagen og maa forholde sig som saadanne.

L. Rasmussen: Den sidste ærede Taler (Abrahamsen) understregede med stor Kraft, at han vilde ønske, at de Forhandlinger, der skulde føres her, maatte ske i fuldt Dagslys. Jeg understreger blot, at naar Forhandlingen sker i fuldt Dagslys i Dag, er det paa Trods af, hvad det ærede Medlems Parti ønsker, men hvad Regeringen krævede. Saadan staar Sagen med Hensyn til Forhandling i Dagslys, og hvem der har ønsket Sagen frem i Dagslys.

Dernæst talte det ærede Medlem om, at han ønskede at komme ud til Vælgerne. Ja, det konservative Folkeparti har altid været vældige Helte mellem Valgene, og vi ved ogsaa, hvordan det er gaaet dem ved Valgene, naar de endelig en Gang er kommet ud til dem. Men at de Herrer kan tro, at i Danmark skulde Vælgerne nu, da Krigen er sluttet, mene, at her skal Frelsen ligge i de konservative Partier, medens man Verden over søger at frigøre sig for det konservative Regimente, som har ført Verden ud i det Uføre, den er kommet ud i, og at de med deres nationale Sindelag og deres nationale Standpunkter, som faar Næring Gang paa Gang, kan antage, at den danske Vælgerbefolkning skulde vende sig til dem, det tyder nærmest paa, at de ikke kan se, hvad der foregaaer Verden over. Jeg kunde næsten ønske, at de fik deres Villie, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fik Ret til at praktisere den Frihed, han ønsker paa Handelens Omraade, under Ledelse af Peschcke Kødtd, at Landboforeningerne fik deres Ønske opfyldt om fri Handel med stigende Kornpriser, for jeg ved, at om et halvt Aar skal vi have Valg igen, og saa vilde de Herrer faa at se, hvad Befolkningen mener